

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314011097
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4314011097.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného L. S. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 172 odsek 1 písmeno a/, b/, d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 22.06.2016, sp. zn. 2T/86/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 31. júla 2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste týkajúcom sa obžalovaného L. S..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému

L. S., narodenému XX. XX. XXXX v O. G.,
T. republika, trvale bytom O. G. XXX,
na slobode

u k l a d á

podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 78 odsek 1 Trestného zákona, obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

o d ô v o d n e n i e :

Hore uvedeným rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný L. S. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 172 odsek 1 písmeno a/, b/, d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

od presne nezisteného dňa mesiaca december 2012 do dňa 07.02.2013, kedy bola v rodinnom dome na ulici S.. O. XX v U. vykonaná domová prehliadka, prechovával štyri škatule od topánok a sklenený pohár s obsahom sušeného rastlinného materiálu, pri domovej prehliadke zaistené ako stopa číslo 1, stopa

č.3, stopa číslo 4, stopa číslo 5, stopa číslo 6 a stopa číslo 7, z ktorých L. S. v presne nezistenom čase na doposiaľ neustálenom mieste v českej republike vypestoval minimálne jednu rastlinu rodu Cannabis (konopa), ktorú v bližšie nezistenom čase mesiaca december roku 2012 previezol vlastným autom na územie Slovenskej republiky vo forme rozdrvenej konopnej sušiny, ktorú následne prechovával odo dňa 03.01.2013 v prenajatom rodinnom dome na ulici S.. O. č. XX v U., a to v škatuliach od topánok a v sklenenom pohári, ktoré boli pri domovej prehliadke vykonanej v rodinnom dome na ulici S.. O. č. XX v U. dňa 07.02.2013 zaistené ako stopa číslo 1, stopa číslo3, stopa číslo 4, stopa číslo 5, stopa číslo 6 a stopa číslo 7, pričom zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ sp. zn. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/2280 vyplýva, že sa jedná o konope s celkovou upotrebitelnou hmotnosťou 446,618 gramov, čo zodpovedá najmenej 945 obvykle jednorazovým dávkam drogy v celkovej hodnote 4.466,18 eur, pričom uvedenú látku L. S. prechovával napriek tomu, že rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to mu uložil:

- podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno j/, § 39 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov,
- podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,
- podľa § 60 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona trest prepadnutia veci - sklenenej fajky cca 9 cm,
- podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát,
- podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 roky,
- podľa § 77 odsek 1 písmeno a/, b/, c/ Trestného zákona povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

II.

podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku obžalovanú I. S. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Leviciach 2Pv 106/13 zo dňa 25.11.2014, pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d/, odsek 2, písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona sčasti formou spolupáchateľstva podľa §20 Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním čo do výroku o treste napadol obžalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 24.01.2017 sp. zn. 1To/65/2016 tak, že obžalovaného L. S. a I. S. (túto s poukazom na § 324 Tr. por.) oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora Levice č. 2Pv 106/13/4402-68 zo dňa 24.11.2014 podanej na Okresný súd Levice dňa 25.11.2014 pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. a/, b/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. u obžalovaného v I. rade a ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. c/, e/ Tr. zák. u obžalovanej v II. rade, ktorý mali spáchať na skutkovom základe uvedenom v citovanej obžalobe, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli obžalovaní stíhaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 27.03.2018 sp. zn. 2Tdo/64/2017 vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 285 písmeno a/ Trestného poriadku v prospech obvineného L. S. citovaným rozsudkom krajského súdu, ktorý zároveň zrušil v časti týkajúcej sa obžalovaného L. S. a uložil mu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu vytýkal súdu I. stupňa, že sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie a rozhodol bez toho, aby

odstránil nejasnosti a neúplnosti svojich pôvodných skutkových zistení, keď bez ďalšieho dospel k diametrálne odlišným záverom než v predchádzajúcom rozsudku. Poukazoval na obžalobu, kde je uvedené, že prechovával konope v dvoch škatuliach, čo je uvedené gramaticky v jednotnom čísle. Z tohto vyvodil záver, že súd I. stupňa nezachoval totožnosť skutku. Výpoveď druhej obžalovanej I. S. nebola vyvrátená a preto z takéhoto stavu nie je možné vyvodiť jeho trestnú zodpovednosť aj za ďalšie dve škatule sušeného konope. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku s tým, aby odvolací súd sám rozhodol podľa § 322 odsek 1, 3 Trestného poriadku uznal ho vinným zo zločinu podľa § 172 odsek 1 písmeno a/, b/, d/ Trestného zákona a uložil mu podmieničný trest odňatia slobody.

Prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že skutkové zistenia v napadnutom rozsudku považuje za správne a úplne. Súd I. stupňa dôkazy vyhodnotil správne a s odvolacími námietkami obžalovaného sa vysporiadal už súd I. stupňa. Poukázal na to, že všetky štyri škatule s obsahom konope dobrovoľne vydal obžalovaný, kedy nič nenamietal. Jeho námietky považoval za snahu dosiahnuť zmenu právnej kvalifikácie a tak sa vyhnúť priamemu výkonu trestu odňatia slobody. Trest uložený obžalovanému v napadnutom rozsudku považoval za zákonný a primeraný a odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí :

- obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, predvolanie mu bolo riadne a včas doručené a požiadal o jeho vykonanie v jeho neprítomnosti, prostredníctvom obhajcu zotrval na odvolaniach, poukazoval na výrazné nedostatky v prvej obžalobe - konania obidvoch obžalovaných ako samostatné konania, právna kvalifikáciu u oboch spoločným konaním, za zmätočnú považoval aj druhú a aktuálnu obžalobu, ktorá popisuje aj spoločné aj samostatné konanie oboch obžalovaných. Obžaloba tak skutkovú vetu prispôsobila právnej kvalifikácii, postup mal byť práve opačný. Zo žiadneho dôkazu nebolo preukázané, že sa by sa zadováženia a prechovávaná konope v rozsahu celého množstva zadržanej konope mali dopustiť obaja obžalovaní. V prípravnom konaní bolo jednoznačne preukázané a dokázané, že obžalovaná S. určitú časť pri domovej prehliadke zadržanej konope si zadovážila a prechovávala, čo priznala. Okresný súd sa týmito jednoznačnými dôkazmi v jej neprospech vôbec nezaoberal, oslobodil ju spod obžaloby a za celé konanie uznal vinného a odsúdil jeho a to napriek tomu, že pre takéto rozhodnutie nemal dostatok dôkazov. Súd I. stupňa presne nešpecifikoval, ktoré zo 4 krabíc si zadovážila I. S. a ktoré on, keďže ani jeden z nich nedokázal presne identifikovať, ktoré zo 4 krabíc prechovával jeden a ktoré druhý, preto treba vychádzať z pomyselnej fikcie, že každému z nich patrila polovica množstva. Navrhol, aby bol odvolacím súdom uznaný vinným len za základnú skutkovú podstatu § 172 Trestného zákona a s poukazom nielen na jeho doterajší život, ale aj na spôsob na aký, resp. účel túto konope prechovával (liečené účely) navrhol uložil mu podmieničný trest odňatia slobody,

- prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na vyjadrení k odvolaniu. Nad jeho rámec uviedla, že po vyhlásení druhého odsudzujúceho rozsudku prokurátor zvažil situáciu, vyhodnotené dôkazy a rozhodol sa odvolanie v neprospech I. S. nepodať keď sa stotožnil s názorom, že priznanie I. S. nebolo riadne zákonne zadováženými dôkazmi preukázané. Naopak postoj L. S. v rámci prípravného konania a aj dôkazy zabezpečené na hlavnom pojednávaní preukázali, že vedel o všetkých 4 krabiciach konope. Skutkový stav veci bol náležite zistený, obžalovaný bol správne a zákonne uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu neodvolanej výroby omamných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a/, b/, d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona. Uložený trest považovala za spravodlivý a primeraný a navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, limitovaný citovaným rozsudkom dovolacieho súdu a rešpektujúc právne názory a závery v ňom uvedené, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, za rešpektovania zásady zákazu „reformatio in peius“ a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z citovaného rozhodnutia dovolacieho súdu vyplýva, že tento vytýkal odvolaciemu súdu nesprávny právny názor o tom, že znalecký posudok KEÚ PZ a správu Národnej kriminálnej agentúry MV SR

Prezídia PZ nie je možné použiť ako dôkaz v konaní pred súdom, pretože tieto neboli získané v súlade so zákonom (§ 119 odsek 2 Trestného poriadku). Ostatné právne závery ako aj právne úvahy odvolacieho súdu dovolací súd nenamietal, okrem formálneho pochybenia - neuvedenia popisu skutku v rozsudku odvolacieho súdu.

Záver odvolacieho súdu o oslobodení oboch obžalovaných z dôvodu uvedeného v § 285 písmeno a/ Trestného poriadku vychádzal z právneho záveru o nepoužiteľnosti aj znaleckého posudku KEÚ PZ a správy Národnej kriminálnej agentúry MV SR Prezídia PZ. Rešpektujúc záväzný právny názor dovolacieho súdu, odvolací súd pri opätovnom prerokovaní veci v rámci hodnotenia dôkazov musel považovať uvedené dôkazy za dôkazy získané v súlade so zákonom a použiteľné v konaní pred súdom ako dôkaz. V dôsledku toho, že tieto dôkazy popisovali a konkretizovali predmet trestného stíhania - omamnú látku, jej množstvo a hodnotu, nevznikla situácia tzv. dôkaznej núdze.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom a možnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko za dodržania určitých zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa poukázal na priebeh trestného stíhania a na obsahy jednotlivých dôkazov, ktoré vo veci vykonal. V rámci právnych úvah (strana 8-9) vo vzťahu k obžalovanému L. S. sa zaoberal aj jeho obhajobou, ktorú vyhodnotil ako tendenčnú a účelovú a to osobitne aj vo vzťahu k namietanému (aj v odvolaní) počtu krabíc s konope, ktoré mal prechovávať obžalovaný a obžalovaná I. S.. V tejto súvislosti správne poukázal na výpovede oboch obžalovaných na hlavnom pojednávaní, kde sa súd I. stupňa zaoberal zistením, ktorý z nich, kedy a koľko krabíc s konope prechovával. Dospel k správnejmu záveru o účelovosti ich výpovedí, v ktorých obaja opakovane uvádzali rovnaké odpovede v súvislosti s identifikáciou tých krabíc s konope, ktoré mali každý sám prechovávať. Z ich vyjadrení vyplýva, že ani po predložení fotodokumentácie krabíc nevedeli presne označiť tie krabice, ktoré boli ich a ktoré výlučne len sami prechovávali. S týmito právnymi úvahami sa stotožňuje aj odvolací súd, pretože predstavujú logické vyhodnotenie výpovedí oboch obžalovaných s poukazom na ostatné dôkazy, predovšetkým listinný dôkaz - zápisnica o vykonaní domovej prehliadky a výpoveď svedka M. T.. Na správnosti týchto právnych úvah a z nich vyplývajúceho právneho záveru zodpovedajúcemu skutkovým záverom uvedeným vo výroku o vine napadnutého rozsudku - že obžalovaný prechovával 4 krabice s konope nič nemia ani námietky smerujúce voči gramatickej a jazykovej štylizácii skutku uvedeného v ostatnej obžalobe (obžaloba, ktorú vzal prokurátor späť nie je pre súd právne relevantná, pretože o nej nerozhoduje !).

Odvolací súd na základe hore uvedených právnych úvah zistil, že súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnejmu skutkovým záverom, ktoré našli odraz aj v správnej právnej kvalifikácii formálnym naplnením všetkých znakov skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných (chýba psychotropných) látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a/, b/, d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona. Množstvo konope s hmotnosťou 446,618 g zodpovedajúce najmenej 945 obvykle jednorazovým dávkam drogy predstavuje hodnotu 4466,18 eur, čo zodpovedá kritériu väčšieho rozsahu v zmysle § 125 odsek 1, veta piata Trestného zákona.

Nie je možné akceptovať ani obžalovaným uvádzaný účel zadováženia a prechovávanía konope na „liečebné účely“, ktorý si sám stanovil. Legálnosť nakladania fyzickej osoby s konope určuje zákon č. 139/1998 Z.z. a príslušné vykonávacie predpisy, v súlade s ktorými obžalovaný nepostupoval a preto je jeho konanie protiprávne.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste napadnutého rozsudku, berúc do úvahy zákaz reformatio in peius, zistil, že súd I. stupňa u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a aplikoval u neho ustanovenie § 39 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Odvolací súd viazaný citovanou zásadou a zisteniami súdu I. stupňa posudzujúc všetky kritériá rozhodné pre určenie druhu a výmery trestu

(§ 34 Trestného zákona) v čase nového rozhodovania zistil, že na opätovnom rozhodovaní nenesie obvinený žiadnu vinu, pričom bolo zistené, že od ostatného rozhodnutia odvolacieho súdu viedol riadny život, nedopustil sa trestnej činnosti ani nebol prejednávaný za priestupok. V dôsledku týchto faktov svedčiacich v prospech obžalovaného ako aj odstupu času, ktorý uplynul od spáchania činu pristúpil odvolací súd k úprave výmery trestu odňatia slobody, ktorú znížil na výmeru 5 rokov s tým, že na prevýchovu obžalovaného postačí, ak výkon trestu odňatia slobody vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obligatórne obžalovanému uložil aj ochranný dohľad, avšak len vo výmere 1 roka riadiac sa hore uvedenými právnymi úvahami. Obžalovanému neuložil na rozdiel od súdu I. stupňa trest prepadnutia vecí - sklenenej fajky o rozmere cca 9 cm z dôvodu, že ohľadne tejto doličnej veci je potrebné aplikovať postup vyplývajúci z ustanovenia § 98 odsek 3 až 5 Trestného poriadku. Ďalej u neho necitoval povinnosti vyplývajúce mu z uloženého ochranného dohľadu pretože tieto priamo vyplývajú zo zákona a preto ich nie je potrebné citovať v rozhodnutí.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah preto odvolací súd po zrušení výroku o treste napadnutého rozsudku a nezistiac žiadne iné dôvody na jeho zmenu, sám rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 306 ods. 1 Tr. por.).